Orfes d'un centre d'operacions

Ara per ara, el Girona és l'únic club de primera que no disposa d'un pla d'execució immediat per a la construcció d'una ciutat esportiva pròpia El club de Montilivi arrossega un dèficit d'instal·lacions des de fa molts anys

Imatge de les obres per adequar un dels camps de Riudarenes que farà servir el Girona en espera dels camps a prop del PGA Foto: QUIM PUIG.

La preparació i les òptimes instal·lacions per als jugadors són una de les prioritats per a la majoria de clubs que competeixen en les màximes categories. La construcció d'una ciutat esportiva pròpia com a centre de les operacions esportives i institucionals es converteix per a les entitats en una necessitat per tal de garantir el bon funcionament de cada una de les àrees del club, del primer equip i, com no, de tot el futbol formatiu disponible. Al Girona, acabat de pujar a primera, és l'únic club que en el dia d'avui no disposa d'un projecte sòlid, clar i abastable per dur a terme un pla d'acció per fer el pas qualitatiu buscat des de fa temps per l'entitat de Montilivi. Els gironins estan treballant des de fa setmanes en la recerca de terrenys per fer viable el projecte, però de moment s'han de conformar a readaptar camps de les contrades com el de Riudarenes, que serà d'ús exclusiu del club, o els terrenys propers al PGA de Caldes, on es preveu la construcció de dos camps de gespa natural de dimensions semblants a les de Montilivi i un edifici adjunt.

En una situació semblant, però amb matisos, s'hi troben l'Eibar i el Celta. Els dos clubs s'han d'entrenar en camps provisionals que no són de la seva propietat –els bascos, a les instal·lacions d'Atxabalpe a Arrassate-Mondragón, a uns 20 quilòmetres d'Ipurua, i els gallecs, a A Madroa i el municipal de Barreiro, de Vigo–, però estan pendents de poder executar el projecte de ciutat esportiva. A falta de terrenys a les dues localitats, les dues entitats no descarten marxar a la rodalia per concretar els seus desitjos, ara necessitats.

En construcció Las Palmas, el Leganés, l'Alavés i el Màlaga són els equips que estan més a prop de tenir una ciutat esportiva. Els canaris i els madrilenys estan ja en la fase de construcció de les seves seus d'operacions, els primers, ampliant les instal·lacions del Barranco Seco, i els segons, les de Butarque, amb diversos camps i més infraestructures per garantir la comoditat dels futbolistes. L'Alavés està a punt d'arribar a un acord amb l'Ajuntament de Vitòria-Gasteiz tot i les discrepàncies recents per l'adquisició de les instal·lacions de Betoño (ja disposa de la ciutat esportiva José Luís Compañón), mentre que el Màlaga és un dels equips que ha d'ocupar l'estadi Ciudad de Málaga o el camp annex de La Rosaleda. Els andalusos començaran a construir el mes de gener una nova ciutat esportiva i una acadèmia per a jugadors –ja en disposaven (el Viso), però la van cedir per fer-hi la permuta a la zona d'Arrajanal. Una altra categoria A banda dels casos excepcionals, la resta d'equips de primera disposen d'un centre específic per garantir el bon desenvolupament de la preparació i la pràctica del futbol. Instal·lacions com la de Valdebebas, Joan Gamper, Lezama, Ramón Cisneros, Vila-real, Luis del Sol, Paterna, etc., són ciutats esportives de primer ordre i models per a molts.

Publicat a:
-L'Esportiu. Comarques Gironines 23-07-2017 Pàgina 4

Font del document:
http://www.lesportiudecatalunya.cat/futbolcat/article/1200398-orfes-d-un-centre-d-operacions.html